

Briselē, 9.9.2013
COM(2013) 620 final

2013/0307 (COD) C7-0264/13

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību

{SWD(2013) 321 final}

{SWD(2013) 322 final}

{SWD(2013) 323 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Invazīvās svešzemju sugas (ISS) ir sugas, kas sākotnēji cilvēka darbības rezultātā tiek transportētas ārpus to dabiskās izplatības zonas pāri ekoloģiskajām barjerām un kas pēc tam izdzīvo, vairojas un izplatās, un kas negatīvi ietekmē savas jaunās dzīvesvietas ekoloģiju, kā arī rada nopietnas ekonomiskas un sociālas sekas. Ir aprēķināts, ka no vairāk nekā 12 000 svešzemju sugu, kas atrodamas Eiropas vidē, 10–15 % ir savairojušās un izplatījušās, radot vidisku, ekonomisku un sociālu kaitējumu.

ISS ietekme uz bioloģisko daudzveidību ir būtiska. ISS ir viens no lielākajiem un aizvien pieaugošākajiem bioloģiskās daudzveidības samazināšanās un sugu izzušanas iemesliem. Runājot par sociālajām un ekonomiskajām ietekmēm, ISS var būt slimību pārnēsātājas vai tiešā veidā izraisīt veselības problēmas (piemēram, astmu, dermatītu un alerģijas). Tās var, piemēram, kaitēt infrastruktūrai un atpūtas un izklaides vietām, traucēt mežsaimniecībā vai radīt zaudējumus lauksaimniecībā. Ir aplēsts, ka ISS Savienībai izmaksā vismaz EUR 12 miljardus gadā, un kaitējumu novēršanas izmaksas turpina palielināties.

Ar Bioloģiskās daudzveidības stratēģiju laikposmam līdz 2020. gadam atbilstoši starptautiskajām saistībām, ko Bioloģiskās daudzveidības konvencijai pievienojušās puses pieņēma 2010. gadā Nagojā, Japānā, Savienība apņēmas līdz 2020. gadam apstādināt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos. Patiešām, ISS problēma nav tikai Eiropā, tā ir visā pasaulē. Atšķirībā no dažiem tās tirdzniecības partneriem Eiropas Savienībai pašlaik nav visaptveroša regulējuma, kas attiektos uz ISS radīto apdraudējumu.

Tiesiskais regulējums

Pašlaik nav ES regulējuma ISS problēmas visaptverošai risināšanai. ES tiesību akti attiecas tikai uz dažām ISS. Uz slimību izraisītājiem, dzīvnieku un augu un to produktu kaitēkļiem attiecas attiecīgi dzīvnieku veselības režīms (dažādas regulas un direktīvas) un augu veselības režīms (2000/29/EK). Regula par tirdzniecību ar savvaļas augiem un dzīvniekiem (338/97) ierobežo apdraudēto sugu, tostarp septiņu ISS importu. Regula par svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošanu akvakultūrā (708/2007) attiecas uz svešzemju sugu izplatīšanu akvakultūras vajadzībām. Regulas par augu aizsardzības līdzekļiem (1107/2009) un par biocīdiem (528/2012) attiecas uz mikroorganismiem, kuri tiek apzināti izplatīti attiecīgi kā augu aizsardzības līdzekļi vai kā biocīdi. Visbeidzot, Putnu direktīvā (2009/147/EK) un Biotopu direktīvā (92/43/EEK), Ūdens pamatdirektīvā (2000/60/EK) un Jūras stratēģijas pamatdirektīvā (2008/56/EK) tiek pieprasīta ekoloģisko apstākļu atjaunošana, un tajās minēta nepieciešamība ņemt vērā ISS. Tomēr tagadējā Savienības rīcība atstāj lielāko daļu ISS bez ievēribas.

Dalībvalstis veic virkni pasākumu saistībā ar ISS, bet šī rīcība galvenokārt ir reaģējoša, cenšoties pēc iespējas samazināt jau radīto kaitējumu, bet nepievēršot pietiekamu uzmanību profilaksei vai jaunu apdraudējumu atklāšanai un reaģēšanai uz tiem. Veiktie pasākumi ir fragmentāri, attiecas tikai uz dažām sugām un bieži vien ir savstarpēji slikti saskaņoti. ISS neievēro valstu robežas un var viegli izplatīties no vienas dalībvalsts uz citu. Tāpēc ar valsts mēroga rīcību nepietiks, lai pasargātu Savienību no dažu ISS radītā apdraudējuma. Turklāt šī fragmentārā pieeja var izraisīt to, ka vienas dalībvalsts īstenotās rīcības ietekme tiek mazināta rīcības trūkuma dēļ kaimiņos esošajās dalībvalstīs. Dažādu ierobežojumu noteikšana attiecībā uz ISS tirdzniecību dalībvalstu starpā ir visai maziedarbīga, jo sugas var viegli aiztransportēt vai izplatīties pāri robežām visā Savienībā. Turklāt šādi diferencēti aizliegumi kavē preču brīvu apriti iekšējā tirgū un sagrauj vienādos konkurences nosacījumus tajās nozarēs, kas izmanto vai tirgo svešzemju sugas.

Problēmas analīze

Savienībā ISS tiek introducētas divos veidos: 1) dažas svešzemju sugas ir vēlamas un ar nolūku ievestas Savienībā (piemēram, tirdzniecības interesēs, dekoratīvām vajadzībām, kā lolojumdzīvnieki, bioloģiskajai kontrolei); 2) dažas svešzemju sugas ir neapzināti introducētas kā preču piesārņojums (tirdzniecībā ar citām precēm), līdzīgi kā autostopētāji vai bezbiļetnieki transporta līdzekļos, vai tās nevilus var transportēt ceļotāji. Dažas ISS ieceļošanai var izmantot arī transporta infrastruktūru (piemēram, Mainas-Donavas kanālu).

ISS iespaido **uzņēmumus, iedzīvotājus, publiskā sektora iestādes un vidi**. Jo īpaši **mazo uzņēmumu un mikrouzņēmumu** gadījumā ISS bieži iespaido primāros ražotājus lauksaimniecībā, lopkopībā, zvejniecībā, akvakultūrā un mežsaimniecībā, kas līdz ar to cieš ievērojamus ekonomiskus zaudējumus. Bieži tiek iespaidoti arī uzņēmumi, kas saistīti ar tūrismu un atpūtas un izklaides pasākumiem un kam vajadzīgas neskartas ainavas, tīras ūdenstilpes un veselīgas ekosistēmas. Citi mazie uzņēmumi un mikrouzņēmumi, piemēram, lolojumdzīvnieku un dārzkopības sugu tirgotāji, turpretim gūst labumu no ISS, jo tie koncentrējas galvenokārt uz tirdzniecību ar svešzemju sugām. Izraisīdamas bioloģiskās daudzveidības samazināšanos un graudamas ekosistēmu spēju nodrošināt ekosistēmu pakalpojumus, ISS iespaido arī **plašu sabiedrību**. Turklāt tās var pārnēsāt slimības, bojāt īpašumu un iespaidot kultūras mantojumu.

Ar ISS radītajām problēmām saskaras visas dalībvalstis. Kamēr dažas ISS iespaido lielāko daļu dalībvalstu, citas ir problēma tikai dažos reģionos vai noteiktos ekoloģiskos vai klimatiskos apstākļos. Taču ISS ir visu dalībvalstu teritorijās. ISS ietekme skar visu Savienību, un ISS, lai gan dažādos laikos un ar dažādām sugām, vienādā mērā iespaidos visas dalībvalstis. Tāpēc saskaņota rīcība cīņā pret ISS būtu ieguvums visām dalībvalstīm, un nepārprotami ir vajadzīga visu dalībvalstu līdzdalība.

Ja problēma netiks nekādā veidā risināta, stāvoklis pasliktināsies, jo naturalizēsies jaunas ISS un tās, kas jau ir naturalizējušās, izplatīsies tālāk. Rezultātā palielināsies kaitējumu novēršanas izmaksas un pārvaldības izmaksas.

Priekšlikuma mērķi

Šī priekšlikuma mērķis ir cīnīties ar iepriekš minētajām problēmām, izveidojot regulējumu rīcībai, lai novērstu, līdz minimumam samazinātu un mīkstinātu ISS negatīvo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem. Turklāt tas centīsies samazināt sociālo un ekonomisko kaitējumu. Tas tiks panākts, veicot pasākumus, lai nodrošinātu saskaņotu rīcību, koncentrējot resursus uz prioritārām sugām un uz profilakses pasākumu apjoma palielināšanu saskaņā ar Konvencijā par bioloģisko daudzveidību paredzēto pieeju un ar Savienības augu un dzīvnieku veselības režīmiem. Praktiski priekšlikums mēģina sasniegt šos mērķus ar tādu pasākumu palīdzību, kas attiecas uz ISS apzinātu introdukciju Savienībā un to apzinātu izplatīšanu vidē, ISS neapzinātu introdukciju un izplatīšanu, nepieciešamību izveidot agrīnas brīdināšanas un ātras reaģēšanas sistēmu un nepieciešamību pārvaldīt ISS izplatību visā Savienībā.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Apspriešanās process

2008. gadā Eiropas Komisija publicēja paziņojumu “Ceļā uz ES stratēģiju par invazīvajām sugām (2008)”, kurā izklāstīta situācija ar ISS apkarošanu. 2010. gada paziņojumā “Mūsu dzīvības garantija, mūsu dabas kapitāls – ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija līdz

2020. gadam” piedāvāta rīcība saistībā ar ISS. Abi paziņojumi tika plaši apspriesti pirms un pēc to publicēšanas.

Laikā no 2008. līdz 2012. gadam notika virkne intensīvu apspriežu ar ieinteresētajām personām, un šis process piesaistīja pilnu interesentu spektru: no dabas aizsardzības organizācijām līdz privātajā sektorā strādājošajiem, tostarp organizācijām, kas pārstāv tādus mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), kuri savā uzņēmējdarbībā izmanto svešzemju sugas. Sabiedriskā apspriešana tiešsaistē notika 2008. gadā, un vēl viena – 2012. gadā. 2008. gadā tika sasaukta darba grupa, kurā bija pārstāvēti Komisijas dienesti, dalībvalstis, ieinteresētās personas un akadēmiskās aprindas, un šī grupa sagatavoja darba dokumentu¹, kurā apvienota jaunākā informācija un sniegts viedokļu apkopojums par pamatjautājumiem. Pēc tam 2010.–2011. gadā šī darba grupa tika atkal sapulcināta un sadalīta trijās mazākās darba grupās, kas izstrādāja iespējamās politikas risinājumus attiecīgi par profilaksi, agrīnu brīdināšanu/ātru reaģēšanu un naturalizējušos sugu pārvaldību. Visbeidzot, 2010. gada septembrī notika ieinteresēto personu klātienē sanāksme.

Komisijas darbu pie ISS papildināja arī vairāki neatkarīgi izpētes darbi un pētījumi². Turklāt visa ietekmes novērtējumā izmantotā analīze tika balstīta uz zinātniski pamatotiem datiem, kas galvenokārt ņemti no zinātniski recenzētām publikācijām. Dalībvalstis sniedza vai pārbaudīja informāciju par kaitējuma novēršanas izmaksām, sugu izplatību un īstenoto pasākumu izmaksām. Īpašas pūles tika veltītas, lai tieši sazinātos ar ieinteresētajām personām, kas saistītas ar šo jautājumu, tostarp nozarēs, kurās ISS problēmas risināšanas pasākumu ietekme varētu būt negatīva. Visbeidzot, analīzē tika izmantots arī ISS jomā vadošo Savienības un pasaules speciālistu ieguldījums.

Ietekmes novērtējums

Tika noteikti dažādi iespējamie ISS jautājuma risinājumi, kas paredz visu konstatēto problēmas aspektu risināšanu, bet ar atšķirīga līmeņa prasībām.

Pamatojoties uz apspriešanās iegūtajām atbildēm, tika noteikti vairāki prasību un ieviešanas līmeņi katram operatīvajam mērķim, kas iezīmējies analīzes gaitā, un katrā līmenī ir formulēts apakšrisinājums tiesību akta izstrādei. Sākotnējā caurlūkošana ļāva atņemt tādus apakšrisinājumus, kas nebija izpildāmi vai vienkārši nebija tik efektīvi kā citi. Katra noteiktā risinājuma ietvarā sistemātiski, piedāvājot praktiskus pasākumus cīņai ar ISS, tika izstrādāts ikviens no operatīvajiem mērķiem.

Papildus sākumpozīcijas risinājumam (0. risinājumam), kas saglabātu *status quo*, tika noteikti šādi risinājumi:

1. risinājums. Sadarbības uzlabošana un brīvprātīgas rīcības sekmēšana. Tas ietvertu pamatnostādņu, nozaru rīcības kodeksu un citu informētības paaugstināšanas un izglītojošo kampaņu izstrādi. Ar šo risinājumu arī raudzītu veicināt dalībvalstu sadarbību, lai izveidotu agrīnas brīdināšanas un ātras reaģēšanas sistēmu. Komisija ar saziņas kampaņu palīdzību varētu sekmēt pašreizējās iniciatīvas šajā jomā.

2.1. risinājums. Pamata tiesību akts. Tas noteiktu virkni juridisku saistību, kas aizliedz konkrētu ISS, kuras ietvertas to ISS sarakstā, kas rada bažas Savienībai, importu, turēšanu, pārdošanu, iegādi un apmaiņu. Attiecībā uz ISS, kas rada bažas Savienībai, tiktu noteiktas papildu saistības šādās jomās: izplatīšana vidē, ātra reaģēšana uz ISS, kuras naturalizējušās nesēn, un plaši izplatījušos ISS pārvaldīšana.

¹ http://www.acceptance.ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/docs/ias_discussion_paper.pdf.

² Pieejami vietnē http://ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/index_en.htm.

2.2. risinājums. Pamata tiesību akts + izplatīšanas atļaujas tām ISS, kas rada bažas dalībvalstij. Šis risinājums papildus sarakstam, kurā iekļautas ISS, kas rada bažas Savienībai, un ar to saistītajām prasībām par izplatīšanu vidē pieprasītu atļaujas arī par tām ISS, kas rada bažas individuālām dalībvalstīm.

2.3. risinājums. Pamata tiesību akts + stingrs vispārējs svešzemju sugu izplatīšanas aizliegums, ja nav konstatēts, ka izplatīšana ir droša. Šis risinājums papildus sarakstam, kurā iekļautas ISS, kas rada bažas Savienībai, un ar to saistītajām prasībām par izplatīšanu vidē aizliegtu svešzemju sugu izplatīšanu, ja tās nav to Savienības svešzemju sugu sarakstā, kuru izplatīšana ir atļauta.

2.4. risinājums. Pamata tiesību akts + pienākums ātri izskaust nesen naturalizējušās ISS, kas rada bažas Savienībai. Ar šo risinājumu attiecībā uz ātro reaģēšanu dalībvalstīm nebūtu izvēles, bet drīzāk pienākums ātri izskaust nesen naturalizējušās ISS, kas rada bažas Savienībai, un dalīties ar informāciju. Atkāpes ir iespējamās, ja tās apstiprinājusi Komisija.

Par labāko tika atzīts 2.4. risinājums, un tas ir šī priekšlikuma pamatā.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Juridiskais pamats

Šī priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 192. panta 1. punkts, ar kuru tiek īstenoti ES mērķi attiecībā uz vides kvalitātes saglabāšanu, aizsardzību un uzlabošanu, cilvēka veselības aizsardzību, dabas resursu apdomīgas un racionālas izmantošanas nodrošināšanu un pasākumu veicināšanu reģionālo vai pasaules vides problēmu risināšanai.

Subsidiaritāte

Ir vajadzīga Savienības mēroga rīcība, jo ar ISS saistītās problēmas pieaug, un tām ir pārrobežu raksturs. Tā kā Savienības līmeņa pasākumu patlaban nav, dalībvalstis īsteno pasākumus, lai cīnītos ar šo problēmu valsts līmenī. Tās iegulda līdzekļus un pūles kaitīgo ISS izskaušanā, bet šādas pūles var būt neauglīgas, ja kaimiņos esošās dalībvalstis, kur arī ir šīs sugas, nekādi nerīkojas. Tāpat nav saskaņotas Savienības rīcības, lai nodrošinātu, ka tad, kad ISS pirmoreiz nonāk Savienībā, dalībvalstis veiktu steidzamus pasākumus citu dalībvalstu labā, kas vēl nav skartas. Turklāt ir jāņem vērā iekšējā tirgus aizsardzība un preču brīva aprīte. Saskaņota pieeja nodrošinātu juridisku skaidrību un vienādus konkurences nosacījumus tajās nozarēs, kas izmanto vai tirgo svešzemju sugas, vienlaikus izvairoties no iekšējā tirgus fragmentācijas sakarā ar dalībvalstu noteiktiem atšķirīgiem ISS tirdzniecības ierobežojumiem.

Pašreizējie pasākumi ir ļoti fragmentāri un nesaskaņoti, pastāv ievērojamas politikas nepilnības. Tas neļauj patiesi risināt ISS problēmu. Atbilstoši subsidiaritātes principam būs nepieciešams Savienības un valsts, reģionālā un vietējā mēroga pasākumu kopums. Tomēr saskaņota pieeja Savienības mērogā palielinās šo pasākumu efektivitāti.

Vadošie principi

Šajā priekšlikumā ir ierosināti pasākumi, kas balstīti uz šādiem vadošajiem principiem:

Prioritāšu noteikšana. ES ir vairāk nekā 12 000 svešzemju sugu, no tām 10–15 % (jeb 1200–1800 sugu) ir invazīvas, un jaunas sugas parādās aizvien biežāk. Ir plašas iespējas īstenot prioritizētu un proporcionālu pieeju, kas balstīta uz esošajiem pasākumiem un palielina pašreizējās rīcības efektivitāti un lietderīgumu.

Pāreja uz profilaksi. Profilakse ir starptautiski atzīta par visefektīvāko veidu, kā izvairīties no ISS problēmas. Profilakses pasākumi jāapvieno ar efektīvu agrīnas brīdināšanas sistēmu, lai steidzami reaģētu uz sugām, ko profilakses pasākumi nav sasnieguši.

Esošo sistēmu pilnveidošana. Savienībā jau notiek vērtīgs darbs gan valstu, gan Savienības līmenī. Šī priekšlikuma nolūks ir pēc iespējas palielināt sistēmas efektivitāti un pilnībā izmantot jau esošās iespējas.

Pakāpeniskums un ieviešana pa posmiem. Dalībvalstīm ir vajadzīga juridiska noteiktība un zināma drošība par to darbību apjomu un izmaksām, kuru veikšana tiek no tām sagaidīta. Tāpēc šajā priekšlikumā ir paredzēta invazīvo svešzemju sugu prioritizēšana, pamatojoties uz ļoti stingriem atlases kritērijiem, kā arī sākotnējs par prioritārām noteikto sugu skaita ierobežojums: ne vairāk kā 3 % no apmēram 1500 invazīvo svešzemju sugu, kas sastopamas Eiropā. Turklāt pārskatīšanas klauzula ļaus sistēmu izstrādāt pakāpeniski, balstoties uz iegūto pieredzi. Sugu, kas rada bažas ES, saraksta paplašināšana varēs notikt tikai pēc šīs pārskatīšanas.

Priekšlikuma struktūra

I nodaļa. Vispārīgi noteikumi. Šajā daļā ir nosaukts priekšlikuma priekšmets, darbības joma un galvenās saistības. Lai ļautu Savienības resursus prioritizēt, balstoties uz risku un zinātniskiem pierādījumiem, tajā paredzēti arī prioritizēšanas rīki attiecībā uz ISS, kas rada bažas Savienībai.

II nodaļa. Profilakse. Šajā daļā ir izklāstīti pasākumi, kas nepieciešami, lai novērstu ISS introdukciju Savienībā un introdukciju vai izplatīšanos vidē.

III nodaļa. Agrīna atklāšana un ātra izskaušana. Šajā daļā paredzēti rīki, lai nodrošinātu, ka ISS, kas rada bažas Savienībai, var tikt agrīni atklātas vidē un pie Savienības robežām, un aprakstīti pasākumi, kas jāveic, kad šīs ISS tiek atklātas.

IV nodaļa. Plaši izplatījušos ISS pārvaldība. Šajā daļā izklāstīti pienākumi, kas jāuzņemas, lai apkarotu tās ISS, kas rada bažas Savienībai un jau atrodas Savienībā, vai jaunās sugas, kuras profilakses pasākumi un agrīnās atklāšanas pasākumi nav sasnieguši un kurām ir izdevies plaši izplatīties.

V nodaļa. Nobeiguma noteikumi. Šajā daļā minēti ziņošanas pienākumi un juridiskie instrumenti, kas nepieciešami, lai nodrošinātu piedāvāto pasākumu īstenošanu, izpildes kontroli un pārskatīšanu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Būs tikai neliela finansiāla ietekme saistībā ar 22. pantā paredzēto komiteju, kas tiktu finansēta saskaņā ar 5. izdevumu kategoriju daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam. Skatīt pievienoto finanšu pārskatu.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,
ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu³,
ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu⁴,
saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,
tā kā:

- (1) Svešzemju sugu — dzīvnieku, augu, sēņu vai mikroorganismu — parādīšanās jaunās vietās ne vienmēr ir iemesls bažām. Būtiska daļa svešzemju sugu tomēr var kļūt invazīva un nodarīt nopietnu kaitējumu bioloģiskajai daudzveidībai un ekosistēmu pakalpojumiem, kā arī radīt citāda veida ekonomisku un sociālu ietekmi, kas būtu jānovērš. Apmēram 12 000 sugu Savienības un citu Eiropas valstu vidē ir svešzemju sugas, no tām aptuveni 10 līdz 15 % tiek uzskatītas par invazīvām.
- (2) Invazīvas svešzemju sugas ir viens no galvenajiem apdraudējumiem bioloģiskajai daudzveidībai un ekosistēmu pakalpojumiem, jo īpaši ģeogrāfiskā un evolucionārā ziņā izolētās ekosistēmās, piemēram, mazās salās, un šādu sugu radītie riski var palielināties saistībā ar pasaules mēroga tirdzniecību, transportu, tūrismu un klimata pārmaiņām.
- (3) Invazīvo svešzemju sugu radītais apdraudējums bioloģiskajai daudzveidībai un ekosistēmu pakalpojumiem var izpausties dažādi, piemēram, kā spēcīga, dzīvotnes pārveidojoša ietekme uz vietējām sugām un ekosistēmas struktūru un funkcijām, plēsīgo sugu ietekme, konkurence par resursiem, slimību pārnēsāšana, vietējo sugu izspiešana lielās to areāla platībās un sugu sajaukšanās radītas ģenētiskas sekas. Turklāt invazīvas svešzemju sugas var nodarīt būtisku kaitējumu cilvēka veselībai un ekonomikai. Apdraudējumu bioloģiskajai daudzveidībai un ekosistēmu pakalpojumiem, cilvēka veselībai un ekonomikai rada tikai dzīvie īpatņi vai to organisma daļas, kas spēj vairoties.

---

³ OV [...].

⁴ OV [...].

- (4) Uz Savienību, kas ir viena no līgumslēdzējām pusēm Konvencijā par bioloģisko daudzveidību, kura ir apstiprināta ar Padomes Lēmumu 93/626/EEK⁵, attiecas tās 8. panta h) punkta noteikumi par to, ka Puses iespēju un vajadzību robežās “novērsīs tādu svešu sugu introdukciju, kuras apdraud ekosistēmas, dzīvotnes vai sugas, kontrolēs vai izskaudīs tās”.
- (5) Savienība kā viena no līgumslēdzējām pusēm Konvencijā par Eiropas dzīvās dabas un dabisko biotopu aizsardzību (Bernes konvencija), kura ir apstiprināta ar Padomes Lēmumu 82/72/EEK⁶, ir apņēmusies veikt visus atbilstošos pasākumus, lai nodrošinātu savvaļas augu un dzīvnieku sugu biotopu aizsardzību.
- (6) Lai palīdzētu sasniegt mērķus, kas izvirzīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvā 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību⁷, Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvā 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību⁸, Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvā 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva)⁹, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvā 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā¹⁰, šīs regulas primārajam mērķim vajadzētu būt novērst, līdz minimumam samazināt un mīkstināt invazīvo svešzemju sugu radīto kaitīgo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem, kā arī samazināt ekonomisko un sociālo ietekmi.
- (7) Dažas sugas dabīgi migrē, reaģējot uz vides pārmaiņām. Tāpēc tās to jaunajā vidē nebūtu uzskatāmas par svešzemju sugām un tādējādi nav iekļaujamas jauno noteikumu par invazīvajām svešzemju sugām darbības jomā.
- (8) Savienības līmenī priekšlikums jaunajai Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par dzīvnieku veselību¹¹ ietver noteikumus par dzīvnieku slimībām, Eiropas Parlamenta un Padomes jaunā regula par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem¹² paredz noteikumus par augu kaitēkļiem un Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu¹³ nosaka sistēmu, kas piemērojama ģenētiski modificētiem organismiem. Jaunajiem noteikumiem par invazīvām svešzemju sugām būtu jāpapildina, nevis jādublē šie Savienības tiesību akti, un tāpēc tiem nebūtu jāattiecas uz organismiem, par kuriem ir pieņemti minētie tiesību akti.

⁵ OV L 309, 13.12.1993., 1. lpp.

⁶ OV L 38, 10.2.1982., 1. lpp.

⁷ OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.

⁸ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

⁹ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

¹⁰ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

¹¹ COM(2013) 260 final.

¹² COM(2013) 267 final.

¹³ OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.

- (9) Padomes 2007. gada 11. jūnija Regulā (EK) Nr. 708/2007 par svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošanu akvakultūrā¹⁴, Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Regulā (ES) Nr. 528/2012 par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu¹⁵ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulā (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK¹⁶, paredzēti noteikumi par atļauju izmantot dažas svešzemju sugas konkrētiem mērķiem. Laikā, kad stājas spēkā šie jaunie noteikumi, dažu sugu izmantošana saskaņā ar minētajiem režīmiem jau ir atļauta, jo tās nerada nepieņemamus riskus videi, cilvēka veselībai un ekonomikai. Lai nodrošinātu saskaņotu tiesisko regulējumu, uz šīm sugām jaunie noteikumi nebūtu jāattiecina.
- (10) Tā kā invazīvo svešzemju sugu ir daudz, ir svarīgi nodrošināt, ka prioritāte tiek noteikta to invazīvo svešzemju sugu apkarošanai, kas rada bažas Savienībai. Tāpēc būtu jāizveido to invazīvu svešzemju sugu saraksts, kuras uzskatāmas par tādām, kas rada bažas Savienībai. Invazīva svešzemju suga par tādu, kas rada bažas Savienībai, būtu jāuzskata tad, ja tās skartajās dalībvalstīs nodarītais kaitējums ir tik būtisks, ka attaisno īpaši izstrādātu pasākumu pieņemšanu, kuri darbojas visā Savienībā, tostarp dalībvalstīs, kurās šo sugu ietekmes vēl nav vai pat ir maz ticams, ka tāda jebkad radīsies. Lai nodrošinātu, ka invazīvo svešzemju sugu daļa, kas rada bažas Savienībai, ir samērīga, saraksts būtu jāizstrādā saskaņā ar pakāpenisku un posmos sadalītu pieeju, kas ietver sākotnēju par prioritārām noteikto sugu skaita ierobežošanu līdz ne vairāk kā 3 % no apmēram 1500 invazīvo svešzemju sugu, kas sastopamas Eiropā, un uzmanības koncentrēšanu uz tām sugām, kuras rada vai varētu radīt būtisku ekonomisku kaitējumu, tostarp tādu, kas rodas, samazinoties bioloģiskajai daudzveidībai.
- (11) Šo jauno noteikumu piemērošanas pamatinstrumenti ir kritēriji, pēc kuriem sarakstā iekļauj invazīvas svešzemju sugas, kuras uzskatāmas par tādām, kas rada bažas Savienībai. Komisija darīs visu iespējamo, lai viena gada laikā no šī tiesību akta stāšanās spēkā komitejai iesniegtu priekšlikumu par sarakstu, kas balstīts uz šādiem kritērijiem. Tiem būtu jāietver arī riska novērtējums atbilstīgi piemērojamajiem noteikumiem Pasaules Tirdzniecības organizācijas nolīgumos par tirdzniecības ierobežojumu piemērošanu sugām.
- (12) Lai nodrošinātu atbilstību Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem un nodrošinātu šo jauno noteikumu saskaņotu piemērošanu, būtu jānosaka kopīgi kritēriji riska novērtējuma veikšanai. Šajos kritērijos vajadzības gadījumā būtu jāizmanto esošie valstu un starptautiskie standarti un jāietver dažādi sugas raksturojoši aspekti, to radītais risks un veids, kā tās nokļūst Savienībā, sugu negatīvā ekonomiskā, sociālā ietekme un ietekme uz bioloģisko daudzveidību, iespējamie ieguvumi no to izmantošanas un izmaksas par to ietekmes mīkstināšanu salīdzinājumā ar negatīvo ietekmi, kā arī sīki izstrādāta prognoze par vides, ekonomikas un sociālo kaitējumu izmaksām Savienības mērogā,

¹⁴ OV L 168, 28.6.2007., 1. lpp.

¹⁵ OV L 167, 27.6.2012., 1. lpp.

¹⁶ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.

parādot to nozīmīgumu Savienībai, lai turpmāk pamatotu rīcību. Lai veidotu sistēmu pakāpeniski un balstītos uz iegūto pieredzi, visaptverošā pieeja būtu jāizvērtē pēc pieciem gadiem.

- (13) Daži invazīvu svešzemju sugu dzīvnieki ir iekļauti Padomes 1996. gada 9. decembra Regulas (EK) Nr. 338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību¹⁷, B pielikumā, un to imports Savienībā ir aizliegts invazīvā rakstura dēļ un tāpēc, ka to introdukcija Savienībā negatīvi ietekmē vietējās sugas. Šīs sugas ir: *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta*, *Trachemys scripta elegans*. Lai nodrošinātu saskaņotu tiesisku regulējumu un vienveidotu noteikumus par invazīvām svešzemju sugām Savienības mērogā, šie invazīvie svešzemju dzīvnieki būtu jāuzskata par prioritārā kārtā iekļaujamiem sarakstā kā invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai.
- (14) Profilakse ir kopumā videi vēlamāka un rentablāka nekā reaģēšana uz notikušu faktu, un tā būtu jānosaka kā prioritāra, un, tā kā jaunas sugas var nepārtraukti turpināt introducēties Savienībā un esošās svešzemju sugas izplatās un palielina savu areālu, ir jānodrošina, lai invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, saraksts tiktu pastāvīgi pārskatīts un atjaunināts.
- (15) Dažas sugas, kas ir invazīvas Savienībā, var būt vietējās sugas dažos tālākajos Savienības reģionos un otrādi. Komisijas paziņojumā “Tālākie reģioni: Eiropas priekšrocība”¹⁸ tika atzīts, ka tālāko reģionu ievērojamā bioloģiskā daudzveidība prasa izstrādāt un ieviest pasākumus, lai novērstu un pārvaldītu invazīvu svešzemju sugu izplatību šajos reģionos, kā noteikts Līgumā par Eiropas Savienības darbību, ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 29. oktobra Lēmumu 2010/718/ES, ar ko groza statusu, kas Senberteļemī salai piešķirts attiecībā uz Eiropas Savienību¹⁹, un 2012. gada 11. jūlija Lēmumu 2012/419/ES, ar ko groza statusu, kas Majotai piešķirts attiecībā uz Eiropas Savienību²⁰. Tāpēc visiem šo jauno noteikumu nosacījumiem būtu jāattiecas uz tālākajiem Savienības reģioniem, izņemot tos nosacījumus, kuri skar invazīvās svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai, bet kuras ir šo reģionu vietējās sugas. Turklāt, lai nodrošinātu vajadzīgo bioloģiskās daudzveidības aizsardzību šajos reģionos, attiecīgajām dalībvalstīm ir nepieciešams papildus invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, sarakstam izveidot īpašus to invazīvo svešzemju sugu sarakstus saviem tālākajiem reģioniem, uz kurām arī attiektos šie jaunie noteikumi.
- (16) Riski un bažas saistībā ar invazīvām svešzemju sugām ir pārrobežu problēma, kas skar visu Savienību. Tāpēc ir būtiski Savienības līmenī pieņemt aizliegumu apzināti ievest Savienībā, pavairo, audzēt, transportēt, pirkt, pārdot, izmantot, apmainīt, turēt un izplatīt invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai,

¹⁷ OV L 61, 3.3.1997., 1. lpp.

¹⁸ COM(2008) 642 galīgā redakcija.

¹⁹ OV L 325, 9.12.2010., 4. lpp.

²⁰ OV L 204, 31.7.2012., 131. lpp.

nodrošinot, ka visā Savienībā tiek īstenota saskaņota rīcība, lai izvairītos no iekšējā tirgus izkropļošanas un novērstu situācijas, kad vienā dalībvalstī īstenotās rīcības efektivitāti mazina citas dalībvalsts rīcības trūkums.

- (17) Lai veicinātu zinātnisko izpēti un *ex situ* saglabāšanas darbības, ir jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz tām invazīvajām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai un uz ko šīs darbības attiecas. Minētās darbības būtu jāveic ierobežotas turēšanas apstākļos, kur organismi ir norobežoti un kur ir veikti visi nepieciešamie pasākumi, lai novērstu invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, izbēgšanu vai nelikumīgu izplatīšanu.
- (18) Var būt gadījumi, kad svešzemju sugas, kuras vēl nav atzītas par invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai, parādās pie Savienības robežām vai tiek atklātas Savienības teritorijā. Tāpēc dalībvalstīm būtu jādod iespēja, balstoties uz pieejamiem zinātniskiem pierādījumiem, veikt noteiktus ārkārtas pasākumus. Šādi ārkārtas pasākumi ļautu nekavējoties reaģēt uz sugām, kas var radīt riskus saistībā ar to introdukciju, naturalizāciju un izplatīšanos šajās valstīs, kamēr dalībvalstis atbilstīgi Pasaules Tirdzniecības organizācijas nolīgumu piemērojamiem noteikumiem novērtē to radītos reālos riskus, jo īpaši attiecībā uz šo sugu atzīšanu par invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai. Lai nodrošinātu atbilstību Pasaules Tirdzniecības organizācijas nolīgumu noteikumiem, ir jāapvieno valstu ārkārtas pasākumi ar iespēju veikt ārkārtas pasākumus Savienības mērogā. Turklāt Savienības mēroga ārkārtas pasākumi nodrošinātu Savienību ar ātras rīcības mehānismu atbilstīgi piesardzības principam gadījumā, ja pastāv jaunas invazīvas svešzemju sugas ienākšanas nenovēršami draudi.
- (19) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieņemt stingrākus pasākumus, lai apkarotu invazīvas svešzemju sugas un proaktīvi rīkotos attiecībā uz sugām, kuras nav iekļautas invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, sarakstā. Tāpēc, pieņemot aktīvāku nostāju attiecībā uz sarakstā neiekļautajām sugām, būtu jāprasa izdot izplatīšanas atļauju, lai varētu izplatīt vidē tādas invazīvas svešzemju sugas, kuras nav iekļautas invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, sarakstā, bet par kurām dalībvalstis ir atradušas pierādījumus, ka tās rada risku. Sīki izstrādāti noteikumi par svešzemju sugu izmantošanas atļaušanu akvakultūrā jau ir iekļauti Regulā (EK) Nr. 708/2007, un dalībvalstīm tie būtu jāņem vērā šajā kontekstā.
- (20) Liela daļa invazīvo svešzemju sugu Savienībā ir introducētas neapzināti. Tāpēc ir ļoti svarīgi pārvaldīt sugu neapzinātas introdukcijas izplatības ceļus. Šajā ziņā rīcībai vajadzētu būt pakāpeniskai, ņemot vērā salīdzinoši mazo pieredzi šajā jomā. Rīcībai būtu jāietver brīvprātīgi pasākumi, piemēram, Starptautiskās Jūrniecības organizācijas Pamatnostādnes par kuģu bioloģiskās apaugšanas kontroli un pārvaldību, un obligāti pasākumi, un tai būtu jābalstās uz Savienībā un dalībvalstīs iegūto pieredzi dažu izplatības ceļu pārvaldībā, tostarp uz pasākumiem, ko nosaka Starptautiskā Konvencija par kuģu balasta ūdeņu un nosēdumu kontroli un apsaimniekošanu.

- (21) Lai izstrādātu piemērotu zināšanu bāzi invazīvo svešzemju sugu radīto problēmu risināšanai, ir svarīgi, ka dalībvalstis veic šo sugu izpēti, monitoringu un uzraudzību. Tā kā uzraudzības sistēmas nodrošina vispiemērotākos līdzekļus jaunu invazīvu svešzemju sugu agrīnai atklāšanai un jau naturalizējušos sugu izplatības noteikšanai, tajās būtu jāietver gan mērķtiecīgi, gan vispārēji apsekojumi un jāiesaista dažādas nozares un ieinteresētās personas, tostarp vietējie iedzīvotāji. Uzraudzības sistēmām būtu jāpievērš pastāvīga uzmanība ikvienai jaunai invazīvai svešzemju sugai jebkur Savienībā. Lai nodrošinātu efektivitāti un rentabilitāti, būtu jāpiemēro ar Savienības tiesību aktiem jau izveidotās robežkontroles, uzraudzības un monitoringa sistēmas, jo īpaši tās, kas minētas Direktīvās 2009/147/EK, 92/43/EEK, 2008/56/EK un 2000/60/EK.
- (22) Lai novērstu invazīvu svešzemju sugu apzinātu introdukciju, būtu jāveic oficiālas dzīvnieku un augu kontroles. Dzīvniekiem un augiem būtu jānonāk Savienībā caur dalībvalstu norādītajiem robežkontroles punktiem saskaņā ar Regulu (ES) Nr. XXX/XXXX [par oficiālajām kontrolēm COM(2013)265]. Lai nodrošinātu efektivitāti un izvairītos no paralēlu robežkontroles sistēmu izveides, pirmajā robežkontroles punktā būtu arī jāverificē, vai šīs sugas ir invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai. Tos dzīvniekus un augus, uz kuriem neattiecas Regula (ES) Nr. XXX/XXXX [par oficiālajām kontrolēm COM(2013)265] vai kuri ir atbrīvoti no oficiālajām kontrolēm robežkontroles punktos, ievēd Kopienas muitas teritorijā caur citiem ieejas punktiem un pārbauda tur.
- (23) Pēc invazīvu svešzemju sugu introdukcijas izšķiroši svarīga ir to agrīna atklāšana un steidzami izskaušanas pasākumi, lai novērstu to naturalizēšanos un izplatīšanos. Visefektīvākā un rentablākā reaģēšana bieži ir pēc iespējas drīzāka populācijas izskaušana, kamēr īpatņu skaits vēl ir neliels. Gadījumā, ja izskaušana nav iespējama vai izskaušanas izmaksas ilgtermiņā pārsniedz vides, ekonomiskos un sociālos ieguvumus, būtu jāveic ierobežošanas un kontroles pasākumi.
- (24) Dažu invazīvo svešzemju sugu nepieciešamā izskaušana un pārvaldīšana var radīt sāpes, mokas, bailes vai cita veida ciešanas dzīvniekiem, pat tad, ja izmanto vislabākos pieejamos tehniskos līdzekļus. Šī iemesla dēļ dalībvalstīm un ikvienam, kas iesaistīts invazīvu svešzemju sugu izskaušanā, kontrolē vai ierobežošanā, būtu jāveic nepieciešamie pasākumi, lai procesa laikā līdz minimumam samazinātu dzīvnieku sāpes, mokas un ciešanas, pēc iespējas ņemot vērā paraugprakses šajā jomā, piemēram, Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (*OIE*) izstrādātos pamatprincipus par dzīvnieku labturību.
- (25) Invazīvās svešzemju sugas parasti rada kaitējumu ekosistēmām un samazina to izturētspēju. Tāpēc ir vajadzīgi atjaunošanas pasākumi, lai nostiprinātu ekosistēmu izturētspēju pret invāzijām, izlabotu radīto kaitējumu un veicinātu sugu un biotopu aizsardzības statusa saglabāšanu saskaņā ar Direktīvas 2009/147/EK 4. pantu un Direktīvas 92/43/EEK 6. pantu, iekšējo virszemes ūdeņu, pārejas ūdeņu, piekrastes ūdeņu un gruntsūdeņu ekoloģiskā statusa saglabāšanu saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 11. pantu un jūras ūdeņu vides statusa saglabāšanu saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 13. pantu.

- (26) Invazīvu svešzemju sugu apkarošanas sistēmas pamatā vajadzētu būt centralizētai informācijas sistēmai, kurā sakopota esošā informācija par svešzemju sugām Savienībā un kurā iespējams piekļūt informācijai par sugu klātbūtni, izplatību, ekoloģiju, invāzijas vēsturi un visai citai informācijai, kas nepieciešama politikas pamatošanai un pārvaldības lēmumu pieņemšanai.
- (27) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē²¹, izveido regulējumu attiecībā uz sabiedrisko apspriešanu, pieņemot ar vidi saistītus lēmumus. Definējot rīcību attiecībā uz invazīvām svešzemju sugām, ar patiesu sabiedrības līdzdalību būtu jādod iespēja sabiedrībai paust un lēmumu pieņemējam ņemt vērā viedokļus un bažas, kas var būt būtiski šo lēmumu pieņemšanai, tādējādi palielinot lēmumu pieņemšanas procesa atbildīgumu un pārredzamību un dodot ieguldījumu sabiedrības informētībā par vides jautājumiem un atbalstu pieņemtajiem lēmumiem.
- (28) Lai nodrošināto vienotus nosacījumus šīs regulas piemērošanā, īstenošanas pilnvaras, kas saistītas ar invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, saraksta pieņemšanu un atjaunināšanu, atkāpju no ātras izskaušanas pienākuma paredzēšanu un Savienības mēroga ārkārtas pasākumu pieņemšanu, būtu jāuztic Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu²².
- (29) Lai varētu ņemt vērā jaunākos zinātnes atklājumus vides jomā, pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz to, kā secināt, ka invazīvās svešzemju sugas spēj izveidot dzīvotspējīgas populācijas un izplatīties, un lai noteiktu riska novērtējumu izstrādes kopējos elementus, būtu jādeleģē Komisijai. Jo īpaši svarīgi ir, ka Komisija sagatavošanas darba laikā īsteno atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un noformējot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, laicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (30) Lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, ir svarīgi, ka dalībvalstis par pārkāpumiem piemēro preventīvas, efektīvas un samērīgas sankcijas, ņemot vērā pārkāpuma raksturu un smagumu.
- (31) Lai dotu iespēju nekomerciāliem īpašniekiem līdz dzīvnieka dabīgai nāvei paturēt savus lolojumdzīvniekus, kas pieder pie sugām, kuras iekļautas sarakstā kā invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai, ir jāparedz pārejas pasākumi ar nosacījumu, ka tiek veikts viss iespējamais, lai nepieļautu šo dzīvnieku izbēgšanu vai vairošanos.
- (32) Lai tiesiski paļāvīgi komerciālie operatori, piemēram, tie, kuri saņēmuši atļauju saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 708/2007, pēc tam, kad būs stājušies spēkā šie jaunie

²¹ OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.

²² OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

noteikumi, varētu iztukšot savus invazīvo svešzemju sugu krājumus, kas rada bažas Savienībai, ir pamatoti dot tiem divus gadus laika attiecīgo īpatņu nokaušanai, pārdošanai vai nodošanai pētniecības vai *ex situ* saglabāšanas iestādēm.

- (33) Tā kā piedāvātās rīcības mērķus, proti, invazīvu svešzemju sugu ieviešanās aizkavēšanu un pārvaldību, dalībvalstis, rīkojoties atsevišķi, nevar sasniegt pietiekamā apjomā un tā kā veicamo pasākumu apjoma un ietekmes dēļ tos labāk var sasniegt Savienības mērogā, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu ar šo tiesību aktu paredz tikai tādus noteikumus, kas vajadzīgi, lai sasniegtu minētos mērķus,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA **VISPĀRĪGI NOTEIKUMI**

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā izklāstīti noteikumi par to, kā novērst, līdz minimumam samazināt un mīkstināt apzinātas un neapzinātas invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanas radīto negatīvo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz visām invazīvajām svešzemju sugām Savienībā, kas definētas 3. panta 2. punktā.
2. Šī regula neattiecas uz:
  - (a) sugām, kas maina savu dabisko areālu bez cilvēka iejaukšanās, reaģējot uz mainīgiem ekoloģiskajiem apstākļiem un klimata pārmaiņām;
  - (b) ģenētiski modificētiem organismiem, kas definēti Direktīvas 2001/18/EK 2. pantā;
  - (c) regulētām dzīvnieku slimībām, kas definētas Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [dzīvnieku veselības tiesību akts – COM(2013) 260 final] 4. panta 1. punkta 14) apakšpunktā;
  - (d) augu kaitēkļiem, kas minēti sarakstā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [par augu veselību – COM(2013) 267 final] 5. panta 2. punktu vai 32. panta 3. punktu vai uz kuriem attiecas pasākumi saskaņā ar minētās regulas 29. panta 1. punktu;
  - (e) sugām, kas minētas Regulas (EK) Nr. 708/2007 IV pielikumā;

- (f) mikroorganismiem, kas ražoti vai importēti izmantošanai jau apstiprinātos augu aizsardzības produktos vai tādos, kuru novērtēšana saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009 vēl turpinās;
- (g) mikroorganismiem, kas ražoti vai importēti izmantošanai jau apstiprinātos biocīdos produktos vai tādos, kuri tiek piedāvāti Savienības tirgū saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 528/2012.

3. pants **Definīcijas**

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “svešzemju sugas” ir jebkuri dzīvi dzīvnieku, augu, sēņu vai mikroorganismu sugu, pasugu vai zemāka taksona īpatņi vai eksemplāri, kas introducēti ārpus to dabiskās kādreizējās vai tagadējās izplatības teritorijas; tās ietver jebkuru šādu organismu daļu, dzimumšūnas, sēklas, olas vai dzinumus, kā arī jebkurus hibrīdus, pasugas vai šķirnes, kuras varētu izdzīvot un savairoties;
- (2) “invazīvas svešzemju sugas” ir svešzemju sugas, par kurām riska novērtēšanā ir konstatēts, ka to introdukcija vai izplatīšanās apdraud bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumus, un kuras var arī negatīvi ietekmēt cilvēka veselību vai ekonomiku;
- (3) “invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai” ir invazīvas svešzemju sugas, kuru negatīvā ietekme tiek uzskatīta par tādu, kuras novēršanai vajadzīga saskaņota rīcība Savienības mērogā atbilstīgi 4. panta 2. punktam;
- (4) “bioloģiskā daudzveidība” ir dzīvo organismu dažādība visās vidēs, tai skaitā sauszemes, jūras un citās ūdens ekosistēmās un ekoloģiskajos kompleksos, kuru sastāvdaļas tie ir; tā ietver daudzveidību sugas ietvaros, starp sugām un starp ekosistēmām;
- (5) “ekosistēmu pakalpojumi” ir tiešs vai netiešs ekosistēmu devums cilvēka labklājībai;
- (6) “introdukcija” ir sugu migrācija ar cilvēka starpniecību ārpus to dabiskās kādreizējās vai tagadējās izplatības teritorijas;
- (7) “pētniecība” ir aprakstošs vai eksperimentāls darbs, ko veic saskaņā ar regulētiem nosacījumiem, lai iegūtu jaunas zināšanas vai izstrādātu jaunus produktus, tai skaitā invazīvu svešzemju sugu ģenētisko īpašību — izņemot invāzijas spēju — sākotnēja identifikācija, raksturošana un izdalīšana tikai tiktāl, cik tas ir būtiski, lai veicinātu šo īpašību pavairošanu neinvazīvās sugās;
- (8) “turēšana ierobežotos apstākļos” ir organisma turēšana slēgtās telpās, no kurām izbēgšana vai izplatīšanās nav iespējama;
- (9) “*ex situ* saglabāšana” ir bioloģiskās daudzveidības elementu saglabāšana ārpus to dabiskās dzīvotnes;
- (10) “izplatības ceļš” ir bioloģisko invāziju ceļi un mehānismi;

- (11) “agrīna noteikšana” ir invazīvas svešzemju sugas klātbūtnes apstiprināšana vidē, pirms suga ir plaši izplatījusies;
- (12) “izskaušana” ir invazīvas svešzemju sugas populācijas pilnīga un pastāvīga iznīcināšana ar fiziskiem, ķīmiskiem vai bioloģiskiem līdzekļiem;
- (13) “plaši izplatīta” ir invazīva svešzemju suga, kuras populācija ir pārdzīvojuši naturalizācijas posmu, kurā tā kļūst par pašpietiekamu populāciju, un ir izplatījusies, ieņemot lielu daļu no iespējamā areāla, kurā tā spēj izdzīvot un vairoties;
- (14) “pārvaldība” ir fiziska, ķīmiska vai bioloģiska rīcība, kuras mērķis ir invazīvas svešzemju sugas populācijas izskaušana, kontrole vai ierobežošana;
- (15) “ierobežošana” ir pasākumi, kuru mērķis ir radīt barjeras, kas līdz minimumam samazinātu invazīvas svešzemju sugas populācijas izkliedēšanas un izplatīšanas risku ārpus skartās teritorijas;
- (16) “populācijas kontrole” ir fiziski, ķīmiski vai bioloģiski pasākumi, ko piemēro invazīvas svešzemju sugas populācijai ar mērķi pēc iespējas samazināt indivīdu skaitu tā, lai, nespējot sugu izskaust, līdz minimumam samazinātu tās invazīvo spēju un nelabvēlīgo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem vai uz cilvēka veselību un ekonomiku.

4. pants

Invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, saraksts

1. Invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, sarakstu pieņem un atjaunina Komisija ar īstenošanas aktiem, pamatojoties uz 2. punktā noteiktajiem kritērijiem. Īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
2. Invazīvās svešzemju sugas iekļauj 1. punktā minētajā sarakstā tikai tad, ja tās atbilst šādiem kritērijiem:
  - (a) ņemot vērā pieejamos zinātniskos pierādījumus, ir konstatēts, ka tās ir svešas Savienības teritorijā, izņemot tālākos reģionus;
  - (b) ņemot vērā pieejamos zinātniskos pierādījumus, ir konstatēts, ka tās spēj izveidot dzīvotspējīgu populāciju un izplatīties vidē esošajos vai sakarā ar klimata pārmaiņām paredzamajos apstākļos jebkur Savienībā, izņemot tālākos reģionus;
  - (c) riska novērtējumā, kas veikts saskaņā ar 5. panta 1. punktu, ir parādīts, ka, lai novērstu to naturalizāciju un izplatīšanos, ir vajadzīga rīcība Savienības mērogā.
3. Dalībvalstis var iesniegt Komisijai pieprasījumus par invazīvu svešzemju sugu iekļaušanu 1. punktā minētajā sarakstā. Šajos pieprasījumos iekļauj šādu informāciju:
  - (d) sugas nosaukums;

- (e) riska novērtējums, kas veikts saskaņā ar 5. panta 1. punktu;
  - (f) pierādījumi, ka suga atbilst 2. punktā minētajiem kritērijiem.
4. Sarakstā, kas minēts 1. punktā, ir ne vairāk kā piecdesmit sugu, tai skaitā visas sugas, kuras var tikt pievienotas 9. pantā paredzēto ārkārtas pasākumu īstenošanas rezultātā.

5. pants

Riska novērtēšana un deleģētie akti

1. Komisija vai, attiecīgā gadījumā, dalībvalstis veic 4. panta 2. punkta c) apakšpunktā un 3. punkta b) apakšpunktā minēto riska novērtējumu, iekļaujot šādus elementus:
- (a) sugas apraksts, norādot tās taksonomisko identitāti, tās vēsturi, dabisko areālu, iespējamo areālu;
  - (b) sugas reprodukcijas un izplatības modeļu apraksts, tai skaitā novērtējums, vai pastāv tādi vides apstākļi, kas nepieciešami reprodukcijai un izplatībai;
  - (c) iespējamo apzinātas un neapzinātas ienākšanas un izplatības ceļu apraksts, tai skaitā — attiecīgā gadījumā — preces, ar kurām suga parasti tiek saistīta;
  - (d) rūpīgs ienākšanas, naturalizēšanās, izplatīšanās riska novērtējums attiecīgajos bioloģiski ģeogrāfiskos reģionos pašreizējos apstākļos un sakarā ar klimata pārmaiņām paredzamos apstākļos;
  - (e) sugas pašreizējās izplatības apraksts, tai skaitā tas, vai suga jau atrodas Savienībā vai tās kaimiņvalstīs;
  - (f) apraksts par negatīvo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem, tai skaitā uz vietējām sugām, aizsargātām teritorijām, apdraudētām dzīvotnēm, uz cilvēka veselību un ekonomiku, ietverot turpmākās ietekmes svarīguma novērtējumu;
  - (g) kvantitatīva prognoze par kaitējuma radītajām izmaksām Savienības mērogā, parādot to nozīmīgumu Savienībai, lai papildus pamatotu rīcību, jo kopējais kaitējums būtu lielāks par ietekmes mīkstināšanas izmaksām;
  - (h) apraksts par sugas iespējamo izmantošanu un ar to saistītajiem ieguvumiem.
2. Saskaņā ar 23. pantu Komisija ir tiesīga pieņemt deleģētus aktus, lai precīzāk noteiktu 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto pieļaujamo zinātnisko pierādījumu veidu un sniegtu šī panta 1. punkta a) līdz h) apakšpunktā minēto elementu piemērošanas sīku aprakstu, tai skaitā šo elementu novērtēšanas metodoloģiju, ņemot vērā attiecīgos valsts un starptautiskos standartus un nepieciešamību noteikt prioritāti pasākumiem pret tādām sugām, kas nodara vai

var nodarīt būtisku ekonomisku kaitējumu, tai skaitā tādu, kāds rodas, samazinoties bioloģiskajai daudzveidībai.

6. pants

Noteikumi tālākajiem reģioniem

1. Uz sugām, kas iekļautas 4. panta 1. punktā minētajā sarakstā un kas ir vietējās kādā tālākajā reģionā, neattiecas 7., 8., 11. un 13. līdz 17. panta noteikumi tajā tālākajā reģionā, kurā tās ir vietējās sugas.
2. Ne vēlāk kā līdz [12 mēneši no šīs regulas stāšanās spēkā – norādīt datumu] katra dalībvalsts, kurai ir tālāki reģioni, apspriežoties ar šiem reģioniem, pieņem to invazīvo svešzemju sugu sarakstu, kuras rada bažas katram no tālākajiem reģioniem.
3. Uz sugām, kas iekļautas 2. punktā minētajos sarakstos, attiecīgajos tālākajos reģionos attiecas 7., 8., 11. un 13. līdz 17. pants.
4. Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai un informē citas dalībvalstis par 2. punktā minētajiem sarakstiem un visiem šo sarakstu atjauninājumiem.

II NODAĻA

PROFILAKSE

7. pants

Invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, aizliegums

1. Sugas, kas iekļautas 4. panta 1. punktā minētajā sarakstā, aizliegts apzināti:
  - (a) ievest Savienības teritorijā vai vest tranzītā;
  - (b) pavairot, ļaujot tām vairoties;
  - (c) pārvadāt, izņemot sugu nogādāšanu uz iznīcināšanas vietām;
  - (d) laist tirgū;
  - (e) lietot vai apmainīt;
  - (f) turēt vai audzēt, tai skaitā ierobežotas turēšanas apstākļos;
  - (g) izplatīt vidē.
2. Dalībvalstis novērš invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, neapzinātu introdukciju saskaņā ar 11. panta 3. un 4. punktu.

8. pants

Pētniecības un ex situ saglabāšanas atļaujas

1. Atkāpjoties no 7. panta 1. punkta a), b), c), e) un f) apakšpunktā minētajiem aizliegumiem, dalībvalstis izveido atļauju sistēmu, kas ļauj iestādēm, kuras ir pilnvarotas veikt pētniecību vai *ex situ* saglabāšanu, īstenot šīs darbības ar invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai.

2. Dalībvalstis pilnvaro attiecīgās kompetentās iestādes izdot 1. punktā minētās atļaujas darbībām, kas tiek veiktas ierobežotas turēšanas apstākļos un atbilst visiem šiem nosacījumiem:
  - (a) invazīvās svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai, tiek turētas un apstrādātas slēgtās telpās, kā minēts 3. punktā;
  - (b) darbības veic personāls, kam ir kompetento iestāžu noteiktā zinātniskā un tehniskā kvalifikācija;
  - (c) pārvadāšanu uz slēgtajām telpām un no tām ir atļāvusi kompetentā iestāde, un tā tiek veikta apstākļos, kas izslēdz invazīvo svešzemju sugu izbēgšanu;
  - (d) ja invazīvās svešzemju sugas ir dzīvnieki, tie pēc iespējas tiek marķēti;
  - (e) izbēgšanas, izplatīšanās vai pārvietošanas risks tiek reāli pārvaldīts, ņemot vērā sugu identitāti, bioloģiju un izkliedes līdzekļus, paredzētās darbības un slēgtās telpas, mijiedarbību ar vidi un citus būtiskus riska faktorus, ko šīs sugas rada;
  - (f) tiek veikta nepārtraukta uzraudzība un ir sagatavots negadījumu novēršanas plāns, tai skaitā izskaušanas plāns, rīcībai iespējamās izbēgšanas vai izplatīšanās gadījumā;
  - (g) atļauja, kas minēta 1. punktā, attiecas tikai uz tādu sugu un īpatņu skaitu, kāds ir vajadzīgs attiecīgajai pētniecībai vai *ex situ* saglabāšanai, un nepārsniedz slēgtās telpas kapacitāti. Tajā paredz ierobežojumus, kas nepieciešami, lai mazinātu attiecīgo sugu izbēgšanas vai izplatīšanās risku. Atļauja paliek kopā ar attiecīgajām invazīvajām svešzemju sugām visu laiku, kamēr sugas tiek turētas, ievestas vai pārvadātas Savienībā.
3. Īpatņus uzskata par turētiem slēgtās telpās, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
  - (a) tie ir fiziski izolēti un nevar izbēgt vai izplatīties ārpus telpām, vai tos nevar pārvietot personas, kurām nav atļaujas to darīt; uzkopšanas un uzturēšanas protokoli nodrošina, ka neviens īpatnis vai organisma daļa, kas spēj vairoties, nevar izbēgt, izplatīties vai to nevar pārvietot personas, kurām nav atļaujas to darīt;
  - (b) to pārvietošana no telpām, atbrīvošanās no tiem vai iznīcināšana tiek veikta tā, lai izslēgtu izplatīšanos vai pavairošanos ārpus šīm telpām.
4. Pieprasot atļauju, iestāde iesniedz visus nepieciešamos pierādījumus, kas ļauj kompetentajai iestādei novērtēt, vai 2. un 3. punkta nosacījumi ir izpildīti.

9. pants
Ārkārtas pasākumi

1. Ja dalībvalstij ir pierādījumi par tādas invazīvas svešzemju sugas klātbūtni vai draudošo ienākšanas iespēju tās teritorijā, kas nav iekļauta 4. panta 1. punktā minētajā sarakstā, bet par kuru attiecīgās kompetentās iestādes, pamatojoties uz iepriekšējiem zinātniskiem pierādījumiem, ir konstatējušas, ka tā, iespējams, atbilst 4. panta 2. punkta kritērijiem, dalībvalsts var nekavējoties veikt ārkārtas pasākumus, nosakot jebkuru no 7. panta 1. punktā minētajiem aizliegumiem.
2. Dalībvalsts, kas savas valsts teritorijā ievieš ārkārtas pasākumus, kuri ir saistīti ar 7. panta 1. punkta a), c) vai d) apakšpunkta piemērošanu, nekavējoties paziņo Komisijai un citām dalībvalstīm par veiktajiem pasākumiem un pierādījumiem, kas pamato šos pasākumus.
3. Attiecīgā dalībvalsts, ņemot vērā pieejamo tehnisko un zinātnisko informāciju, nekavējoties un jebkurā gadījumā 24 mēnešu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums ieviest ārkārtas pasākumus, veic 5. panta prasībām atbilstošu riska novērtējumu par ārkārtas pasākumiem pakļautajām sugām, lai iekļautu tās 4. panta 1. punktā minētajā sarakstā.
4. Ja Komisija saņem 2. punktā minēto paziņojumu vai ja tai ir citi pierādījumi par tādas invazīvas svešzemju sugas klātbūtni vai draudošo ienākšanas iespēju Savienībā, kura nav iekļauta 4. panta 1. punktā minētajā sarakstā, bet kura, iespējams, atbilst 4. panta 2. punkta kritērijiem, tā ar īstenošanas aktu, balstīdamās uz iepriekšējiem zinātniskiem pierādījumiem, izlemj, vai pastāv iespēja, ka šī suga atbilst minētajiem kritērijiem, un — ja tā secina, ka 4. panta 2. punktā minētie kritēriji visdrīzāk tiks izpildīti, — pieņem Savienības ārkārtas pasākumus, ar kuriem attiecībā uz šīs sugas radītajiem riskiem uz noteiktu laiku pēc vajadzības piemēro 7. panta 1. punktā minētos aizliegumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
5. Ja to paredz 4. punktā minētie īstenošanas akti, atceļ vai groza dalībvalstu pasākumus, ko tās pieņēmušas saskaņā ar 1. punktu.
6. Dalībvalsts, kas īsteno ārkārtas pasākumus, var saglabāt šos pasākumus līdz tā īstenošanas akta pieņemšanai, ar kuru paredz Savienības mēroga ārkārtas pasākumus atbilstīgi 4. punktam vai ar kuru, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko saskaņā ar 3. punktu veikusi attiecīgā dalībvalsts, iekļauj sugu 4. panta 1. punktā minētajā sarakstā.

10. pants
**Ierobežojumi attiecībā uz invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas dalībvalstij,
apzinātu izplatīšanu**

1. Dalībvalstis aizliedz apzinātu izplatīšanu vidē, ja šajā procesā organisms jebkādā nolūkā tiek izvietots vidē, bet netiek veikti nepieciešamie pasākumi, lai novērstu invazīvu svešzemju sugu, kuras nav invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas

Savienībai, izbēgšanu un izplatīšanos, un ja dalībvalstis, pamatojoties uz zinātniskiem pierādījumiem, uzskata, ka šo sugu atbrīvošanas vai izplatīšanās nelabvēlīgā ietekme, pat ja nav pilnībā skaidra, ir nozīmīga minētās valsts teritorijā (“invazīva svešzemju suga, kas rada bažas dalībvalstij”).

2. Dalībvalstis informē Komisiju un citas dalībvalstis par sugām, kuras tās uzskata par invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas dalībvalstij.
3. Dalībvalstu kompetentās iestādes var izdot atļaujas konkrētai apzinātai invazīvu svešzemju sugai, kas rada bažas dalībvalstij, izplatīšanu, ja pilnībā izpildīti šādi nosacījumi:
  - (a) nav alternatīvu neinvazīvu sugu, ko var izmantot, lai panāktu līdzīgus ieguvumus;
  - (b) ieguvumi no attiecīgo sugu izplatīšanas salīdzinājumā ar kaitējuma risku ir ļoti lieli;
  - (c) līdz ar izplatīšanu tiks paredzēti riska mīkstināšanas pasākumi, lai pēc iespējas samazinātu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem, kā arī uz cilvēka veselību un ekonomiku;
  - (d) tiek veikta piemērota uzraudzība un ir sagatavots negadījumu novēršanas plāns sugu izskaušanai, kas piemērojams gadījumā, ja kompetentā iestāde sugu nodarīto kaitējumu uzskata par nepieņemamu.
4. Jebkuru atļauju svešzemju sugu introdukcijai, lai tās izmantotu akvakultūrā, izdod saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 708/2007 noteikumiem.

11. pants

Rīcības plāni par invazīvu svešzemju sugu izplatības ceļiem

1. Dalībvalstis ne vēlāk kā līdz [18 mēneši no šīs regulas stāšanās spēkā – norādīt datumu] visaptverošā veidā analizē invazīvu svešzemju sugu neapzinātas introdukcijas un izplatīšanās ceļus to teritorijās un nosaka tos ceļus, attiecībā uz kuriem vajadzīga prioritāra rīcība (“prioritāri ceļi”) sakarā ar ienākošo sugu daudzumu vai nodarīto kaitējumu. To darot, dalībvalstis pievērš īpašu uzmanību invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, introdukcijas ceļu analīzei.
2. Ne vēlāk kā līdz [3 gadi no šīs regulas stāšanās spēkā – norādīt datumu] katra dalībvalsts izstrādā un īsteno rīcības plānu saistībā ar prioritārajiem ceļiem, kurus tā ir noteikusi saskaņā ar 1. punktu. Šajā rīcības plānā iekļauj rīcības grafiku un apraksta pasākumus, kas jāveic saistībā ar prioritārajiem ceļiem un lai novērstu invazīvu svešzemju sugu neapzinātu introdukciju un izplatīšanos Savienībā un vidē.
3. Rīcības plānā, kas minēts 2. punktā, iekļauj vismaz šādus pasākumus, kas izstrādāti, pamatojoties uz izmaksu un ieguvumu analīzi:
  - (a) informētības paaugstināšanas pasākumi;

- (b) normatīvi pasākumi, lai pēc iespējas samazinātu preču un produktu, kā arī jebkādu transportlīdzekļu vai iekārtu piesārņojumu ar invazīvām svešzemju sugām, tostarp pasākumi saistībā ar invazīvu svešzemju sugu transportēšanu no trešām valstīm;
  - (c) normatīvi pasākumi, lai nodrošinātu atbilstīgas pārbaudes pie Savienības robežām papildus oficiālajām kontrolēm, ko veic saskaņā ar 13. pantu;
  - (d) pasākumi, kas paredzēti Starptautiskajā Konvencijā par kuģu balasta ūdeņu un nosēdumu kontroli un apsaimniekošanu.
4. Rīcības plānu, kas izstrādāts saskaņā ar 2. punktu, nekavējoties nosūta Komisijai. Ik pēc četriem gadiem no iepriekšējās nosūtīšanas dalībvalstis pārskata rīcības plānu un atkārtoti nosūta to Komisijai.

III NODAĻA

AGRĪNA ATKLĀŠANA UN ĀTRA IZSKAUŠANA

12. pants

Uzraudzības sistēma

1. Dalībvalstis ne vēlāk kā līdz [18 mēneši no šīs regulas stāšanās spēkā – norādīt datumu] ievieš oficiālu uzraudzības sistēmu, kuras ietvaros, veicot apsekojumus, monitoringu vai citas procedūras, lai novērstu invazīvu svešzemju sugu izplatīšanos Savienībā, tiek vākti un reģistrēti dati par invazīvu svešzemju sugu sastopamību vidē.
2. Uzraudzības sistēma, kas minēta 1. punktā:
  - (a) aptver dalībvalstu teritoriju, lai noteiktu jaunu vai jau naturalizējušos invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, klātbūtni un izplatību;
  - (b) ietver jūras ūdeņus, kā noteikts Direktīvas 2008/56/EK 3. panta 1. punktā;
  - (c) ir pietiekami dinamiska, lai ātri noteiktu invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai un kuru klātbūtne iepriekš nebija konstatēta, parādīšanos teritorijas vai teritorijas daļas vidē;
  - (d) izmanto informāciju, ko sniedz esošās uzraudzības un monitoringa sistēmas, kuras minētas Direktīvas 92/43/EEK 11. pantā, Direktīvas 2008/56/EK 11. pantā un Direktīvas 2000/60/EK 8. pantā.

13. pants

Oficiālās kontroles pie Savienības robežām

1. Dalībvalstis ne vēlāk kā līdz [12 mēneši no šīs regulas stāšanās spēkā – norādīt datumu] ievieš pilnībā darbojošās struktūras, lai veiktu oficiālās kontroles saistībā ar Savienībā ievesti dzīvniekiem un augiem, tostarp to sēklām, olām

vai sakneņiem, kas nepieciešamas, lai novērstu invazīvu svešzemju sugu, kuras rada bažas Savienībai, apzinātu introdukciju Savienībā.

2. Dalībvalstu iestādes veic 1. punktā minēto Savienībā ievesto preču oficiālās kontroles pie Savienības robežām, pārbaudot, vai ir izpildīta viena no šīm prasībām:
  - (a) preces nav iekļautas 4. panta 1. punktā minētajā sarakstā;
  - (b) tām izdotās atļaujas, kas minētas 8. pantā, ir derīgas.
3. Dokumentu, identitātes un, vajadzības gadījumā, fiziskas pārbaudes, kas minētas 2. punktā, notiek:
  - (a) robežkontroles punktos, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [par oficiālajām kontrolēm COM(2013)265] 57. pantā; pārbauda 1. punktā minētās preces, uz kurām attiecas minētās regulas 45. pants un kuras ir pakļautas oficiālām kontrolēm robežkontroles punktos; šajā gadījumā dalībvalstis uztic šo pienākumu kompetentajām iestādēm, kas paredzētas Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [par oficiālajām kontrolēm COM(2013)265] 3. pantā;
  - (b) ienākšanas punktā Kopienas muitas teritorijā; pārbauda 1. punktā minētās preces, uz kurām neattiecas Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [par oficiālajām kontrolēm COM(2013)265] 45. pants vai kuras saskaņā ar tās pašas regulas 46. pantu ir atbrīvotas no oficiālajām kontrolēm robežkontroles punktos; šajā gadījumā dalībvalstis atbildību par šo preču pakļaušanu jebkādam muitas procedūram uztic muitas iestādēm.
4. Robežkontroles veikšanai norīkotajām iestādēm ir pienākums arī pārņemt un konfiscēt organismus, kas neatbilst 2. punkta nosacījumiem. Ja organismi tiek konfiscēti, tos uztic kompetentajai iestādei, kas atbild par šīs regulas piemērošanu. Dalībvalstis var deleģēt konkrētas funkcijas citām iestādēm.
5. Reģistrējot veikto oficiālo kontroļu rezultātus un jebkurus lēmumus, kas pieņemti uz šī pamata, tostarp lēmumu par kravas neielaišanu, ņem vērā atbilstību 2. punkta a) un b) apakšpunkta prasībām.
6. Dalībvalstis ievieš procedūras, lai nodrošinātu apmaiņu ar informāciju par kravām, kas ierodas, un patiesu un efektīvu rīcības saskaņošanu un sadarbību starp visām iesaistītajām iestādēm un kravas pārvadātāju saistībā ar 2. punktā minētajām pārbaudēm.
7. Dalībvalstis izstrādā vadlīnijas un mācību programmas, lai atvieglotu invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, identifikāciju un atklāšanu, sadarbojoties visām iestādēm, kuras iesaistītas 2. punktā minētajās pārbaudēs. Muitas iestāžu mācību programmās iekļauj informāciju par to, kā aizpildāms vienotais administratīvais dokuments, ar kuru sniedz muitas deklarāciju.

14. pants

Paziņojumi par agrīnu atklāšanu

1. Dalībvalstis izmanto saskaņā ar 12. pantu izveidoto uzraudzības sistēmu un 13. pantā paredzētajās oficiālajās kontrolēs savāktu informāciju, lai veiktu invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, ienākšanas vai klātbūtnes agrīnu atklāšanu.
2. Dalībvalstis nekavējoties rakstiski paziņo Komisijai un informē citas dalībvalstis par invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, klātbūtnes agrīnu atklāšanu, jo īpaši:
  - (a) par jebkuras sugas, kura ietverta 4. panta 1. punktā minētajā sarakstā un kuras klātbūtne to teritorijā vai teritorijas daļā iepriekš nebija novērojama, parādīšanos dalībvalstu teritorijā vai teritorijas daļā;
  - (b) par jebkuras sugas, kas ietverta 4. panta 1. punktā minētajā sarakstā, atkārtotu parādīšanos to teritorijā vai teritorijas daļā pēc tam, kad ticis ziņots par šīs sugas izskaušanu.

15. pants

Ātra izskaušana agrīnā invāzijas stadijā

1. Pēc agrīnas atklāšanas un trīs mēnešos pēc 14. pantā minētā paziņojuma par agrīnu atklāšanu dalībvalstis veic izskaušanas pasākumus un paziņo par šiem pasākumiem Komisijai, un informē pārējās dalībvalstis.
2. Veicot izskaušanas pasākumus, dalībvalstis nodrošina, ka ar izmantotajām metodēm faktiski ir panākta attiecīgo invazīvo svešzemju sugu pilnīga un pastāvīga aizvākšana, ir pienācīgi ņemta vērā to ietekme uz cilvēka veselību un vidi un ir nodrošināts, ka dzīvnieki, pret kuriem vērsti šie pasākumi, tiek pasargāti no sāpēm, stresa vai ciešanām, ja no tām ir iespējams izvairīties.
3. Uzraudzības sistēma, kas paredzēta 12. pantā, tiek veidota un izmantota tā, lai uzraudzītu arī izskaušanas efektivitāti.
4. Par invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai, populācijas izskaušanu dalībvalstis paziņo Komisijai un informē arī pārējās dalībvalstis.
5. Dalībvalstis informē Komisiju un pārējās dalībvalstis arī par veikto pasākumu efektivitāti.

16. pants

Atkāpes no ātras izskaušanas pienākuma

1. Dalībvalstis var iesniegt Komisijai pieprasījumu par atkāpšanos no pienākuma piemērot 15. pantā minētos izskaušanas pasākumus invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai un ir tikušas paziņotas ar 14. pantā minēto paziņojumu par agrīnu atklāšanu.

2. Pieprasījumus par atkāpšanos balsta uz pamatotiem zinātniskiem pierādījumiem un iesniedz tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
  - (a) izskaušana ir izrādījusies tehniski neiespējama, jo pieejamās izskaušanas metodes nevar izmantot vidē, kur sugas ir naturalizējušās;
  - (b) izmaksu un ieguvumu analīze, balstoties uz pieejamajiem datiem, ar saprātīgu ticamību parāda, ka izskaušanas izmaksas ilgtermiņā būs ļoti lielas un nesamērīgas ar ieguvumiem;
  - (c) izskaušanas metodes nav pieejamas vai ir pieejamas, bet tās ļoti negatīvi ietekmē cilvēka veselību vai vidi.
3. Dalībvalstis Komisijai iesniedz pienācīgi motivētu atkāpes pieprasījumu, kam pievieno 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētos pierādījumus.
4. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus saskaņā ar 6. punktu, pieņem lēmumu par 3. punktā minētā pieprasījuma apstiprināšanu vai noraidīšanu.
5. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka tik ilgi, kamēr nav pieņemts īstenošanas lēmums par atkāpi, kas pieprasīta saskaņā ar 3. punktu, tiek veikti ierobežošanas pasākumi, lai novērstu attiecīgo sugu tālāku izplatību.
7. Ja apstiprina atkāpi no izskaušanas pienākuma, attiecīgajām sugām piemēro 17. pantā minētos pārvaldības pasākumus. Ja atkāpes pieprasījumu noraida, attiecīgā dalībvalsts nekavējoties piemēro 15. pantā minētos izskaušanas pasākumus.

IV NODAĻA

PLAŠI IZPLATĪJUŠOS INVAZĪVO SVEŠZEMJU SUGU PĀRVALDĪBA

17. pants

Pārvaldības pasākumi

1. Ne vēlāk kā 12 mēnešos no dienas, kad invazīva svešzemju suga ir iekļauta 4. panta 1. punktā minētajā sarakstā, dalībvalstis, kuras savā teritorijā ir konstatējušas plaši izplatījušos šo invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, ievieš pārvaldības pasākumus tā, lai minētās sugas ietekme uz bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem, cilvēka veselību un ekonomiku tiktu pēc iespējas samazināta. Šos pārvaldības pasākumus pamato ar izmaksu un ieguvumu analīzi, un tajos ietilpst arī 18. pantā minētie atjaunošanas pasākumi.
2. Pārvaldības pasākumi sastāv no fiziskām, ķīmiskām vai bioloģiskām darbībām, kuru mērķis ir izskaust invazīvas svešzemju sugas, kontrolēt vai ierobežot to populāciju. Vajadzības gadījumā pārvaldības pasākumos ietilpst darbības, kuras

vērstas uz jaunās sugas uzņemošo ekosistēmu un kuru mērķis ir palielināt ekosistēmas izturētspēju pret pašreizējām un turpmākām invāzijām.

3. Piemērojot pārvaldības pasākumus, dalībvalstis nodrošina, ka izmantotajās metodēs ir pienācīgi ņemta vērā to ietekme uz cilvēka veselību un vidi un ir nodrošināts, ka dzīvnieki, pret kuriem vērsti šie pasākumi, tiek pasargāti no sāpēm, stresa vai ciešanām, ja no tām ir iespējams izvairīties.
4. Uzraudzības sistēmu, kas minēta 12. pantā, izveido un izmanto, lai kontrolētu, cik efektīvi sugas izskaušanas, populācijas kontroles vai ierobežošanas pasākumi samazina ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem, cilvēka veselību un ekonomiku.
5. Ja ir ievērojams risks, ka invazīva svešzemju suga, kas rada bažas Savienībai, izplatīsies kaimiņos esošā dalībvalstī, dalībvalstis, kurās šī suga ir plaši izplatījusies, nekavējoties informē kaimiņos esošās dalībvalstis un Komisiju. Vajadzības gadījumā attiecīgās dalībvalstis izveido kopīgus pārvaldības pasākumus. Gadījumos, kad izplatīšanās var skart arī trešās valstis, skartā dalībvalsts apsver nepieciešamību informēt attiecīgās trešās valstis.

18. pants

Cietušo ekosistēmu atjaunošana

1. Dalībvalstis īsteno samērīgus atjaunošanas pasākumus, lai palīdzētu atjaunoties ekosistēmai, kuru invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai, ir degradējušas, kam nodarījušas kaitējumu vai kuru tās ir iznīcinājušas.
2. Atjaunošanas pasākumos, kas minēti 1. punktā, ietver vismaz:
  - (a) pasākumus, lai palielinātu traucējumam pakļautās ekosistēmas spēju pretoties šim traucējumam, absorbēt to, pielāgoties tam un atgūties no tā radītās ietekmes;
  - (b) pasākumus, kas nodrošina atkārtotas invāzijas profilaksi pēc izskaušanas kampaņas.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

19. pants

Ziņošana

1. Ne vēlāk kā līdz [*trīs gadi no šīs regulas stāšanās spēkā – norādīt datumu*] un pēc tam ik pēc četriem gadiem dalībvalstis nosūta Komisijai šādu atjauninātu informāciju:
  - (a) aprakstu par atbilstoši 12. pantam izveidoto uzraudzības sistēmu un svešzemju sugu, kas ienāk Savienībā, oficiālās kontroles sistēmu, kura izveidota atbilstoši 13. pantam;

- (b) aprakstu par invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, esošo izplatību to teritorijā;
  - (c) informāciju par sugām, kas saskaņā ar 10. panta 2. punktu tiek uzskatītas par invazīvām svešzemju sugām, kuras rada bažas dalībvalstij;
  - (d) rīcības plānu, kas minēts 11. panta 2. punktā;
  - (e) agregētu informāciju, kas aptver visu valsts teritoriju, par izskaušanas pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 15. pantu, un 17. pantā paredzētajiem pārvaldības pasākumiem un to efektivitāti;
  - (f) to atļauju formu, kas minētas 8. pantā.
2. Dalībvalstis paziņo Komisijai un informē pārējās dalībvalstis par to, kuras kompetentās iestādes atbild par šīs regulas piemērošanu.
  3. Piecu gadu laikā no [*pieņemšanas datums*] Komisija novērtē, cik efektīvas ir pašreizējās regulas prasības, tostarp 4. panta 1. punktā minētais saraksts, 11. panta 3. punktā minētie rīcības plāni, uzraudzības sistēma, pārbaudes uz robežām, izskaušanas pienākums un pārvaldības saistības, un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kuram var pievienot priekšlikumus par regulas grozīšanu, tostarp par izmaiņām 4. panta 1. punktā minētajā sarakstā.

20. pants

Informācijas atbalsta mehānisms

1. Komisija pakāpeniski izveido informācijas atbalsta mehānismu, kas nepieciešams, lai atvieglotu šīs regulas piemērošanu.
2. Sākuma posmā sistēma ietver datu atbalsta mehānismu, kas savstarpēji savieno esošās datu sistēmas par invazīvām svešzemju sugām, pievēršot īpašu uzmanību informācijai par invazīvajām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai, un tādā veidā atvieglot ziņošanu atbilstīgi 19. pantam.
3. Otrajā posmā 2. punktā minētais datu atbalsta mehānisms kļūst par rīku, kas palīdz Komisijai apstrādāt attiecīgos paziņojumus, kas prasīti 14. panta 2. punktā.
4. Trešajā posmā 2. punktā minētais datu atbalsta mehānisms kļūst par mehānismu informācijas apmaiņai par citiem šīs regulas piemērošanas aspektiem.

21. pants

Sabiedrības līdzdalība

1. Rīcības plānu veidošanā saskaņā ar 11. pantu un pasākumu plānošanā saskaņā ar 17. pantu dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrībai tiek dotas agrīnas un reālas iespējas piedalīties šo plānu un pasākumu sagatavošanā, grozīšanā vai pārskatīšanā tādā kārtībā, kuru dalībvalstis jau ir noteikušas atbilstīgi Direktīvas 2003/35/EK 2. panta 3. punkta otrajai daļai.

22. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja. Šī komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011²³ nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

23. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto tiesību deleģēšanu. Tas stājas spēkā nākamajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 5. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

24. pants

Administratīvie pasākumi un sankcijas

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par administratīvajiem pasākumiem un sankcijām, ko piemēro, ja šī regula tiek pārkāpta. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto noteikumu izpildi. Paredzētajiem pasākumiem un sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

25. pants

Sankciju piemērošanas pilnvaras

1. Kompetentās iestādes ir pilnvarotas piemērot administratīvus pasākumus un sankcijas jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kas pārkāpj šo regulu.

---

²³ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

2. Neskarot to uzraudzības pilnvaras, kompetentās iestādes ir pilnvarotas piemērot vismaz šādus administratīvos pasākumus un sankcijas:
  - (a) izdot rīkojumu fiziskajai vai juridiskajai personai, kas ir atbildīga par pārkāpumu, pārtraukt šo rīcību un vairs to neatkārtot;
  - (b) izdot rīkojumu konfiscēt attiecīgās neatļautās invazīvās svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai;
  - (c) noteikt darbības pagaidu aizliegumu;
  - (d) neatsaucami atņemt darbības atļauju;
  - (e) piemērot administratīvus naudassodus;
  - (f) izdot rīkojumu fiziskajai vai juridiskajai personai veikt korektīvus pasākumus.
3. Nosakot administratīvo pasākumu un sankciju veidu, kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tai skaitā:
  - (a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
  - (b) par invāziju atbildīgās personas iesaistīšanās pakāpi;
  - (c) fiziskās vai juridiskās personas ieguvumu pārkāpuma rezultātā;
  - (d) pārkāpuma nodarīto vidisko, sociālo un ekonomisko kaitējumu;
  - (e) cik lielā mērā atbildīgā persona sadarbojas ar kompetento iestādi;
  - (f) atbildīgās personas iepriekš pieļautos pārkāpumus.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka par kompetento iestāžu lēmumiem, ko tās pieņem saskaņā ar šo pantu, ir iespējams iesniegt apelāciju.

26. pants

Pārejas noteikumi nekomerciāliem īpašniekiem

1. Atkāpjoties no 7. panta 1. punkta c) un f) apakšpunkta, tādu lolojumdzīvnieku, kas netiek turēti komerciāliem nolūkiem un kas pieder pie sugām, kuras ietvertas 4. panta 1. punktā minētajā sarakstā, īpašniekiem ir atļauts tos paturēt līdz dzīvnieku dabiskai nāvei, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:
  - (a) sugas pārstāvji ir tikuši turēti pirms sugas iekļaušanas 4. panta 1. punktā minētajā sarakstā;
  - (b) sugas pārstāvji atrodas ierobežotas turēšanas apstākļos, un tiek īstenoti visi attiecīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka nav iespējama vairošanās vai izbēgšana.
2. Kompetentās iestādes ar dalībvalstu organizētu informētības paaugstināšanas un izglītības programmu palīdzību informē nekomerciālos īpašniekus par riskiem, kādus rada 1. punktā minēto sugas pārstāvju turēšana, un par pasākumiem, kas jāveic, lai līdz minimumam samazinātu vairošanās vai izbēgšanas risku.

3. Tiem nekomerciālajiem īpašniekiem, kas nevar nodrošināt 1. punktā izklāstīto nosacījumu izpildi, dalībvalstis piedāvā iespēju pārņemt viņu lolojumdzīvniekus un to aprūpē pievērs pieņācīgu uzmanību dzīvnieku labturībai.

27. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz komerckrājumiem

1. Invazīvu svešzemju sugu īpatņu, kas iegūti pirms sugas iekļaušanas 4. panta 1. punktā minētajā sarakstā, komerckrājumu turētājiem atļauts ne ilgāk kā divus gadus pēc šo sugu iekļaušanas minētajā sarakstā tās turēt un transportēt, lai pārdotu vai nodotu dzīvos īpatņus vai to vairoties spējīgās daļas 8. pantā minētajām pētniecības vai *ex situ* saglabāšanas iestādēm, ja īpatņus tur un transportē ierobežotas turēšanas apstākļos un ja tiek īstenoti visi attiecīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka nav iespējama vairošanās vai izbēgšana, vai arī lai tos nokautu un šādi iztukšotu krājumus.
2. Ja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 708/2007 6. pantu ir tikusi izdota atļauja attiecībā uz akvakultūras sugu, kas vēlāk ir iekļauta svešzemju sugu, kuras rada bažas Savienībai, sarakstā, un šīs atļaujas spēkā esības ilgums pārsniedz 1. punktā minēto laikposmu, dalībvalsts, beidzoties 1. punktā minētajam laikposmam, anulē atļauju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 708/2007 12. pantu.

28. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā [1. janvārī / 1. jūlijā] pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

Vienkāršots finanšu pārskats

PRIEKŠLIKUMA PROJEKTA NOSAUKUMS

Eiropas Parlamenta un Padomes regula par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību

ATTIECĪGĀS POLITIKAS JOMAS UN *ABB* DARBĪBAS

07. sadaļa. Vide

07 01 02 Ārštata darbinieki un citi pārvaldības izdevumi politikas jomas „Vide” atbalstam

JURIDISKAIS PAMATS

Administratīva autonomija

X Cits: LESD 192. panta 1. punkts

APRAKSTS UN PAMATOJUMS

Invazīvas svešzemju sugas (ISS) ir sugas, kas cilvēka apzinātas vai neapzinātas rīcības rezultātā tiek transportētas pāri ekoloģiskajām robežām ārpus to dabiskās izplatības zonas un kas naturalizējas un izplatās savā jaunajā dzīves vietā tādā mērā, ka negatīvi ietekmē bioloģisko daudzveidību, kā arī cilvēka veselību un ekonomiku. ISS ir galvenais iemesls, kāpēc samazinās bioloģiskā daudzveidība, turklāt nodarot arī sociālu un ekonomisku kaitējumu, un to apkarošana ir izšķiroša, lai sasniegtu ES mērķi līdz 2020. gadam apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos. Turklāt ir aplēsts, ka ISS nodarītā kaitējuma novēršana un ISS kontrole Eiropas Savienībai gadā izmaksā EUR 12 miljardus. Tāpēc šā regulas projekta nolūks ir izveidot ES regulējumu, lai novērstu, pēc iespējas samazinātu un mīkstinātu ISS negatīvo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem un censtos mīkstināt sociālo un ekonomisko kaitējumu. Dalībvalstis jau īsteno pasākumus cīņai ar dažām ISS, bet rīcība galvenokārt ir reaģējoša, cenšoties pēc iespējas samazināt jau nodarīto kaitējumu, bet nepievēršot pietiekamu uzmanību profilaksei vai jaunu apdraudējumu atklāšanai un reaģēšanai uz tiem. Pūliņi ir fragmentāri, neaptver visu ES un bieži ir slikti savstarpēji saskaņoti, bet tas nozīmē, ka samazinās to kopējā efektivitāte. Šobrīd ES līmenī nav visaptveroša tiesiska regulējuma ISS apkarošanai. Šī regulas projekta mērķis ir novērst šo politikas nepilnību, ņemot vērā arī starptautiskās saistības saskaņā ar Konvenciju par bioloģisko daudzveidību.

ILGUMS UN PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

Piemērošanas laiks

Ierobežots: spēkā no [datums] līdz [datums]

X Beztermiņa: spēkā no [2015. gada, tiks precizēts]

Paredzamā ietekme uz budžetu

Priekšlikuma projekts ir saistīts ar:

- ietaupījumiem
- papildu izmaksām (ja tā, precizēt attiecīgo daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategoriju): 2014.–2020. gada daudzgadu finanšu shēmas 5. izdevumu kategorija

Trešo personu iemaksas priekšlikuma projekta finansējumā

Priekšlikumā nav paredzēts līdzfinansējums no trešām personām

Kvantitatīvo rādītāju skaidrojums

Šā regulas projekta aspektu īstenošanai būs vajadzīga komiteja. Pamatojoties uz citu līdzīgu komiteju darbības izmaksām, aprēķinātas šādas izmaksas 07 01 02 11 03. pozīcijā – Komitejas (skatīt tabulu turpmāk):

- sanāksmes/gadā
- 1 pārstāvis no dalībvalsts
- maksimālās ceļa un dienas naudu izmaksas EUR 800 vienai dalībvalstij/vienai sanāksei

Komisijas izmaksas būtu aptuveni EUR 80 000/gadā

SADERĪBA AR KĀRTĒJO DAUDZGADU FINANŠU SHĒMU

- Priekšlikums atbilst kārtējai finanšu shēmai
- Pieņemot priekšlikumu, jāpārplāno attiecīgā izdevumu kategorija daudzgadu finanšu shēmā
- Pieņemot priekšlikumu, jāpiemēro elastības instruments vai jāpārskata daudzgadu finanšu shēma²⁴

IETAUPIJUMU VAI PAPILDU IZMAKSU IETEKME UZ RESURSU SADALI

- Līdzekļi jāiegūst, veicot iekšēju pārgrupēšanu starp struktūrvienībām
- Līdzekļi jau ir iedalīti attiecīgajām struktūrvienībām
- Līdzekļi jāpieprasa nākamajā sadales procedūrā

Nepieciešamos cilvēku un administratīvos resursus nodrošinās ĢD darbinieki, kas jau ir norīkoti attiecīgā darba organizēšanai, kopā ar darbiniekiem, kuri jau strādā ar aspektiem, kas saistīti ar šī regulas projekta īstenošanu. Norīkoto ierēdņu galvenie uzdevumi būs šādi: organizēt komitejas darbu, organizēt mijiedarbi ar dalībvalstīm, saskaņot darbību ar Kopīgo pētniecības centru (*JRC*) un kopumā atbalstīt regulas projekta pareizu īstenošanu.

Sistēma ir izstrādāta tā, lai apvienotu resursus un kompetenci no dažādiem Komisijas dienestiem; tas ļaus sistēmai darboties ar ierobežotiem īpaši norīkotu darbinieku

²⁴ Skatīt 19. un 24. punktu Iestāžu nolīgumā 2007.–2013. gadam.

resursiem: proti, ISS politikā izmantos ESSIT projektā²⁵ iesaistīto *JRC* darbinieku ieguldījumu, kā arī pārējo Komisijas dienestu un aģentūru pieredzi jomās, kuras saistītas ar ISS politiku (konkrētāk, Eiropas Vides aģentūrā ir īpaši norīkoti darbinieki, kas strādā ar ISS, un viņi tiks iesaistīti īstenošanas darbā). Vajadzības gadījumā darbinieki tiks pārgrupēti, ņemot vērā līdzekļus, kas vadošajam ĢD iedalīti saskaņā ar ikgadējo resursu sadales procedūru, ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

---

²⁵ Eiropas Svešzemju sugu informācijas tīkla (ESSIT) mērķis ir palielināt piekļuves iespējas datiem un informācijai par svešzemju sugām Eiropā. ESSIT atvieglo esošās informācijas par svešzemju sugām izpēti no izplatītajiem avotiem, izmantojot savstarpēji savietojamu tīmekļa pakalpojumu tīklu un saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem un protokoliem. Projekts tika uzsākts, lai atbalstītu Bioloģiskās daudzveidības stratēģijas un Jūras stratēģijas pamatdirektīvas īstenošanu, un tas ir publiski pieejams kopš 2012. gada maija.

PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME (ietaupījumi vai papildu izmaksas) UZ ADMINISTRATĪVAJĀM VAI CILVĒKRESURSU APROPRIĀCIJĀM

PLE=Pilna laika ekvivalents

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

PLE personas/gadā	Gads 2015		Gads 2016		Gads 2017		Gads 2018		Gads 2019		Gads 2020		Gads 2021		Kopā
	PL E	aprop.	PL E	aprop.	PL E	aprop.	PL E	aprop.	PL E	aprop.	PL E	aprop.	PL E	aprop.	
5. izdevumu kategorija															
Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un/vai pagaidu darbinieki)															
07 01 01 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)		0.199*		0.199		0.199		0.199		0.199		0.199		0.199	1.393
07 01 01 02 (Delegācijas)															
Ārštata darbinieki															
07 01 02 01 (Vispārīgās aproprācijas)		0.002**		0.002		0.002		0.002		0.002		0.002		0.002	0.014
07 01 02 02 (Delegācijas)															
Pārējās budžeta pozīcijas (precizēt)															
Starpsumma – 5. izdevumu kategorija		0.201		0.201		0.201		0.201		0.201		0.201		0.201	1.407
Ārpus 5. izdevumu kategorijas															
Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un/vai pagaidu darbinieki)															
07 01 05 01 (Netiešā pētniecība)															
10 01 05 01 (Tiešā pētniecība)															
Ārštata darbinieki															
07 01 04 gg															
- Galvenā mītne															
- Delegācijas															
07 01 05 02 (Netiešā pētniecība)															
10 01 05 02 (Tiešā pētniecība)															
Pārējās budžeta pozīcijas (precizēt)															
Starpsumma – Ārpus 5. izdevumu kategorijas															
KOPĀ		0.201		0.201		0.201		0.201		0.201		0.201		0.2014	1,407 pirmos 7 gadus

"Vajadzīgās cilvēkresursu aproprācijas tiks nodrošinātas, izmantojot ĢD aproprācijas, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārgrupētas attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus."

*Paredzētā aproprācija ietver darbiniekus no Vides ĢD, kā arī vienu PLE no JRC. **Valsts norīkoti eksperti (vidējā summa).

Pārējās administratīvās apropriācijas

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	Gads 2015	Gads 2016	Gads 2017	Gads 2018	Gads 2019	Gads 2020	Gads 2021	KOPĀ
5. izdevumu kategorija								
Galvenā mītne:								
07 01 02 11 01 – Komandējumu un reprezentācijas izdevumi								
07 01 02 11 02 – Konferenču un sanāksmju izmaksas								
07 01 02 11 03 - Komitejas	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0,56 pirmos 7 gadus
07 01 02 11 04 – Pētījumi un konsultēšanās								
07 01 03 01 03 – IKT aprīkojums ²⁶								
07 01 03 01 04 – IKT pakalpojumi ²								
Pārējās budžeta pozīcijas (vajadzības gadījumā precizēt)								
Delegācijas:								
07 01 02 12 01 – Komandējumu, konferenču un reprezentācijas izdevumi								
07 01 02 12 02 – Darbinieku tālākpmācība								
07 01 03 02 01 – Iegādes, nomāšanas un saistītie izdevumi								
07 01 03 02 02 Aprīkojums, mēbeles, piegādes un pakalpojumi								
Starpsumma – 5. izdevumu kategorija	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0,56 pirmos 7 gadus
Ārpus 5. izdevumu kategorijas								
07 01 04 gg – Tehniskā un administratīvā atbalsta izdevumi (neietverot ārštata darbiniekus) no darbības apropriācijām (kādreizējās BA pozīcijas)								
- Galvenā mītne								
- Delegācijas								
07 01 05 03 – Pārējie netiešās pētniecības pārvaldības izdevumi								
10 01 05 03 - Pārējie tiešās pētniecības pārvaldības izdevumi								
Pārējās budžeta pozīcijas (vajadzības gadījumā precizēt)								
Starpsumma – Ārpus 5. izdevumu kategorijas								
PAVISAM KOPĀ	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0,56 pirmos 7 gadus

26

IKT: Informācijas un komunikāciju tehnoloģijas.